

Marian Durski

1918–1982

Szczególną postacią wśród towaroznawców był zmarły 21 marca 1982 roku Magister Marian Durski, związany z Uczelnią przez ponad 30 lat. Był nauczycielem akademickim z powołania. Przyciągał do siebie zarówno współpracowników, jak i studentów. Swoją postawą stwarzał klimat wzajemnego zaufania. Mimo że nie uzyskał stopni naukowych, posiadał głęboką wiedzę i dzielił się nią ze wszystkimi. Charakteryzowała go duża umiejętność łączenia teoretycznych osiągnięć nauki z potrzebami praktyki gospodarczej. Był twórcą specjalizacji w zakresie tworzyw sztucznych.

Urodził się 19 lipca 1918 roku w Bukówcu Górnym leżącym na terenie Wielkopolski. W roku 1937 ukończył gimnazjum w Rogoźnie Wielkopolskim. W tym samym roku podjął studia chemiczne na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Poznańskiego. Wojna przerwała jego studia. Ukończył je w roku 1947, uzyskując dyplom magistra filozofii z zakresu chemii na Uniwersytecie Poznańskim. Pociągała go praca nauczyciela akademickiego, dlatego już w czasie studiów rozpoczął pracę jako asystent-wolontariusz w Katedrze Chemii Ogólnej na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Poznańskiego.

Po ukończeniu studiów związał się z Akademią Handlową w Poznaniu. Podjął pracę jako asystent w Katedrze Towaroznawstwa kierowanej początkowo przez prof. Rufinę Ludwiczakównę, a po jej przejściu w roku 1948 na Uniwersytet Poznański – przez dr. Franciszka Szelągę. Został adiunktem w tej katedrze. W roku 1954 uzyskał nominację na zastępcę profesora. Wiązało się to z powierzeniem mu funkcji kierownika Zakładu Technologii i Towaroznawstwa Artykułów Przemysłowych. Funkcję tę pełnił w latach 1954/1955–1957/1958. Po zmianach w strukturze organizacyjnej Katedry, w okresie 1958/1959–1968/1969, kierował Zakładem Towaroznawstwa Artykułów Przemysłowych i Opakowań. W latach 1956/1957–1957/1958, gdy dziekanem Wydziału Towaroznawstwa był Franciszek Szeląg, Marian Durski sprawował funkcję prodziekana tego Wydziału. Nie czynił jednak starań, by uzyskać stopień doktora. Doceniając jego zasługi i faktyczny stan wiedzy, przeniesiono go w roku 1961 na stanowisko starszego wykładowcy. Był nim aż do czasu przejścia na emeryturę w roku 1979.

Marian Durski zainicjował i prowadził badania z zakresu tworzyw sztucznych, zwłaszcza polichlorku winylu. Były to prace nowatorskie, w tym bowiem czasie w kraju dopie-

ro zaczęła rozwijać się produkcja tworzyw sztucznych. Wielką jego zasługą było uruchomienie w roku 1955 nowej specjalizacji w zakresie tworzyw sztucznych. Pierwsze prace wykonane pod kierunkiem Mariana Durskiego dotyczyły stabilizacji termicznej nowego wówczas w kraju tworzywa sztucznego, jakim był polichlorek winylu. Zwracano także uwagę na problem wykorzystania odpadów przemysłowych.

Posiadając dużą wiedzę w dziedzinie związków wielocząstkowych, służył radą i pomocą nie tylko współpracownikom kierowanego przez siebie Zakładu, ale również pracownikom wielu przemysłowych ośrodków badawczych. Na szczególne podkreślenie zasługuje jego szeroka współpraca z wieloma zakładami przemysłowymi. Współpracując z przemysłem rozwiązywał wiele spraw, przyczyniając się do ulepszenia produkcji, oszczędnego gospodarowania surowcami i wykorzystania odpadów produkcyjnych. Wraz z zespołem współpracowników opracował metody wykorzystywania odpadu korkowego jako napełniacza do polichloroku winylu. Zajmował się też badaniami nad określeniem parametrów charakteryzujących jakość kauczuku naturalnego i ustaleniem metod oceny jakości tego surowca. Przeprowadzone badania znalazły swoje odbicie głównie w uczelnianych Zeszytach Naukowych.

Marian Durski był doskonałym pedagogiem z zamiłowania. Umiejętnie łączył w prowadzonych wykładach i seminariach teoretyczne osiągnięcia nauki z potrzebami praktyki gospodarczej. Miał duże osiągnięcia w pracy dydaktycznej. Wypromował ponad 200 magistrów towaroznawstwa. Spośród liczego grona jego seminarzystów wyrosło wielu znanych działaczy gospodarczych i pracowników naukowych. Jego działalność dydaktyczna, wychowawcza i organizacyjna była doceniana. Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał też Honorową Odznakę Miasta Poznania. Dwukrotnie uzyskał nagrodę indywidualną ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki.

Marian Durski miał urzekającą osobowość. Był na wskroś uczciwy. Budził zaufanie i stwarzał klimat zaufania. Otwarty i bezpośredni zawsze służył radą i olbrzymim doświadczeniem życiowym swoim młodszym współpracownikom i studentom. Był ceniony w gronie kolegów, którym okazywał życzliwość i przyjacielskie oddanie. Do końca życia był oddany pracy dydaktycznej i wychowawczej. Pozostawił po sobie trwałą pamięć jako przyjaciel, kolega i szanowany przez studentów nauczyciel akademicki.

Jerzy Kwiatkowski